■ سال بیست‌وهشتم ■ شماره ۷۹۵۰ ■ چهارشنبه ■ ۱۵ تیر ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه همشهری ۲
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۹ | اذان مغرب ۲۰/۴۴ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۷ | اذان صبح فردا ۴/۱۰ | طلوع آفتاب فردا ۵/۵۵

سخن روز

امام علی علیه‌السلام
عمل کنید که عمل، سود می‌دهد و دعا شنیده می‌شود و توبه [به درگاه الهی] بالا می‌رود.
غررالحکم: ح ۲۵۴۰

نگران موسیقی و ادبیات کشورم هستم

امیر تاجیک: این روزها نگران موسیقی و ادبیات کشورم هستم. متأسفانه الگوی خوبی برای موسیقی کشورمان نداریم و برخی کارهایی که ارائه می‌شود کپی‌برداری از خارجی‌ها است. خروجی کنسرت‌های ما آهنگ‌های ترکی، غربی و یونانی است و آهنگسازهای غنی ما به خاطر بی‌توجهی مسئولان کنار گذاشته شده‌اند و این ضربه بدی به موسیقی خواهد زد. من این مسأله را بارها در جلسات مختلف در صداوسیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به گوش مسئولان رسانده ام که باید این مشکلات ریشه‌یابی شود چون موسیقی یک ابزار غنی در فرهنگ است که می‌توان از آن به بهترین شکل در فرهنگ‌سازی استفاده کرد. متأسفانه الگوها تغییر کرده است و زمانی که پول به‌عنوان یک مرجع مطرح باشد بسیاری از چیزها نادیده گرفته می‌شود.

بخشی از صحبت‌های این خواننده در گفت‌وگو با رادیو صبا

درختان این مسیر جادویی
زمان زنده بودن مرا از خویش بالا کشیده‌اند
و وقتی از اینجا می‌گذرم
تپشی مضاعف مرا می‌گیرد
بال‌هایی سنگین
رودخانه‌ای در خوابی عمیق

شاعر فقید
شهرام شیدایی
(۱۳۴۶ – ۱۳۸۸)

نگاره
نیما شاه‌میری

۱۵ تیر روز جهانی چتر

به بهانه درگذشت کارگردان نوآور و سرشناسِ تئاترِ جهان پیتر بروک

خداحافظ آقای بروک

ضدآفتاب مرغوب

بهاءالدین مرشدی
داستان‌نویس

برای ما تئاترخوانده‌ها نام پیتر بروک یعنی یک زیست تئاتری. همیشه استادهای تعزیه سر کلاس‌های‌مان می‌گفتند همین آقای بروک از تعزیه ایران کلی استفاده کرده است اما هرگز نفهمیدم سهم ما از این میراثی که خودمان داریم چیست یا برای تعزیه چه کرده‌ایم یا اصلاً براساس تعزیه چه خلاقیت و نوآوری‌ای کرده‌ایم. حتماً هستند دوستان تئاتری‌ای که از تعزیه استفاده کرده‌اند اما انگار بروک یک چیز دیگر است که هست.

اما همین چند روز پیش بروک در ۹۷ سالگی مرد. اصلاً انگار حتی اگر نزدیک به یک قرن هم زندگی کرده باشی برای برخی آدم‌ها کم است. اتفاق‌هایی که در تئاتر رقم می‌زند و میراثی که از خودش به جا می‌گذارد جذاب است. مخصوصاً برای ما ایرانی‌ها که نام بروک برای‌مان نوعی نزدیکی و صمیمیت هم در خودش دارد. همه اینها را نوشتم تا برسم به جمله‌ای از او که این روزها ذهنم را درگیر خودش کرده است. او گفته: «واقعیت کلمه‌ای است با معانی متعدد.» وقتی این جمله را خواندم ذهنم هزار جا رفت و فکر کردم چقدر این جمله دقیق و درست است. اصلاً وقتی وارد تئاتر و داستان می‌شویم این واقعیت از جاهای مختلف و به شکل‌های مختلفی ظهور می‌کند. وقتی یک روایت را از زبان چند نفر با اختلاف‌هایی می‌شنوید با خودتان می‌گویید بالاخره کدام‌یک دارد حقیقت را می‌گوید؟ اینجا یکی از جاهایی است که درام و داستان اتفاق می‌افتد. همین تعلیق و اینکه بالاخره ماجرا چیست؟ شما تنها یک کلمه با لفظ واقعیت شنیده‌اید اما واقعیت کدام است؟ حتی وقتی خود ما با یک ماجرا درگیر می‌شویم و می‌خواهیم آن را روایت کنیم با واقعیت‌های زیادی مواجه می‌شویم. آیا ذهن ما راوی واقعیت است یا ذهن ما واقعیت و خیال را در هم می‌کند و واقعیت را با چاشنی تخیل ارائه می‌دهد؟ این اعجاز واقعیت است. اعجازی که بروک آن را کلمه‌ای با معانی متعدد می‌داند.

بالاخره چه کسی راست می‌گوید؟ همین امروز صبح در مترو داشتم به یک موضوع تاریخ گذشته در زندگی‌ام فکر می‌کردم و به یک جایی رسیدم که فکر کردم این روایتی که در ذهن من است و برایم اتفاق هم افتاده بعد از گذشت چندین ماه چه بلایی سرش آمده؟ ذهن من آن‌طور که دلش می‌خواهد این داستان را برای خودم تعریف می‌کند. انگار یک بخش‌هایی را دوست نداشته باشد و یک بخش‌هایی دوست داشته اتفاق بیفتد و نیفتاده اما تلاش می‌کند که به من بقبولاند که اتفاق افتاده است. همین‌جاهاست که به‌گمان من درام و داستان شکل می‌گیرد. چرا آدم‌ها مدام با خودشان حرف می‌زنند؟ تک‌گویی‌های درونی نتیجه چیست؟ نتیجه همین جدال‌های ذهن با خود است برای کشف واقعیتی که اصلاً معلوم نیست چه معنی‌ای دارد. این‌جاست که شگفت‌زده می‌شوم از یک جمله و فکر می‌کنم اگر بروک تنها و تنها یک چیز برای من داشته باشد همین جمله است که ساعت‌ها و ساعت‌ها می‌توانم درباره‌اش فکر کنم و با خودم کلنجار بروم و بگویم این آقای بروک عجب آدمی است. اما چیزی که در این آدم خیلی عجیب‌تر است تجربی بودن اوست. او همیشه تجربه‌گرا بود و اصلاً از تجربه کردن هراس نداشت. خیلی‌ها می‌ترسند تجربه کنند انگار اگر چیزی غیر از آنچه بلد هستند را اجرا کنند آسمان و زمین جابه‌جا می‌شود اما اگر همین تجربه‌های پشت به پشت نباشد که هنر بی‌مزه و بی‌روح می‌شود. دوم ژوئیه ۲۰۲۲ روز خاموشی یک تجربه نزدیک به صد ساله است که ما ایرانی‌ها هم از این تجربه سهمی برداشته‌ایم.

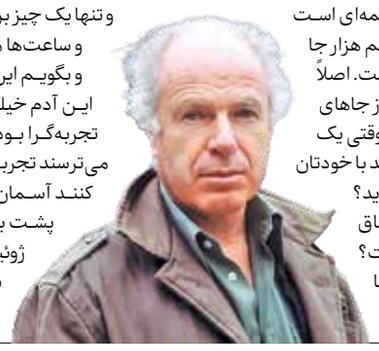

فرهنگ؛ ضرورت‌ها و بیان انتقادها

یادداشت

مهدی توکلیان
روزنامه‌نگار و عکاس

گفتمان منتقدانه و رفتار گلایه‌آمیز برخی منتقدان در بخش‌های مختلف در اذهان عمومی موجب ایجاد شبهات شده و در ترویج برخی از اندیشه‌های ناصواب مؤثر واقع شده است. توسعه فرهنگی و دستیابی به پیشرفت‌های فرهنگی و هنری در بستر رسانه از جمله دغدغه‌های همه دولت‌ها در ایران بوده که دولت سیزدهم نیز از این قاعده مستثنی نیست و تا امروز اقدامات خوبی توسط مدیران فرهنگی و رسانه‌ای کشور در این دولت، در حوزه تصمیم‌گیری‌ها و سیاستگذاری‌های فرهنگی و رسانه‌ای صورت گرفته است. برآورد علمی نیازهای فرهنگی و امکانات موجود جامعه و تعیین اقدامات مورد نیاز برای رفع نیازهای فرهنگی در یک دوره زمانی مشخص از اولویت‌های مدیریتی در دوران اخیر است اما بیان چند نکته در این میان ضروری است:

اصلاح قانون در فرایند اداری آن به راحتی امکان‌پذیر نبوده و باید بر اساس ضوابط و مقررات موجود، زمان مورد نیاز خود را طی کند. هرچند با تمام هم‌افزایی‌های شکل گرفته توان و سعی متولیان و مدیران فرهنگی بر آن است که این اتفاق سریع‌تر رخ دهد اما تلاش حاضر برای این موضوع به معنای بی‌نتیجه بودن آن نیست و می‌توان ادعا کرد بی‌اهمیت نشان دادن پیگیری‌ها در ادبیات منتقدان مبنی بر بی‌نتیجه ماندن پیگیری فرایندهایی که منوط به زمان است، نوعی بی‌انصافی است زیرا نکته مهم در حوزه اصلاح فرایندها و قوانین موجود و بررسی‌های میدانی پژوهش‌های انجام شده، نیازسنجی و نظرسنجی‌های شکل گرفته در حوزه تخصصی است که باید پس از تدوین و یکسان‌سازی برای اصلاح آن اقدام شود. لذا در برخی موارد مانند نهادهای مردمی غیردولتی که با بیش از یک دهه فعالیت در حال حاضر با خانواده‌ای بزرگ در بخش عمده‌ای از فرهنگ کشور در خدمت مردم ایران اسلامی در حال خدمت‌رسانی هستند، نیاز جدی‌تری نسبت به اصلاح قانون و برخی موارد مشابه در بخش‌های دولتی و قانونمندی دارد که با قدمتی بیش از پنج دهه در حال فعالیت هستند. اعتمادسازی اجتماعی، امنیت و انسجام‌بخشی فرهنگی و اجتماعی، تقویت اقتصاد فرهنگی، بازشناسی و تقویت هویت فرهنگی - مذهبی، تقویت مشارکت‌های اجتماعی، افزایش عدالت اجتماعی و ترویج فرهنگ نظم و فرهنگ عمومی از جمله محورهای توسعه فرهنگی در سطح عمومی جامعه است که با سیاستگذاری و اجرایی شدن مصوبات شورای‌عالی انقلاب فرهنگی از دولت مردمی انتظار می‌رود و در حال حاضر در بخش‌های مختلف فرهنگی در حال به نتیجه رسیدن است. تجزیه و تحلیل گذشته، دستیابی به قانونمندی‌ها و همبستگی میان متغیرها و تخمین روابط آنها، گزینش هدف‌های آرمانی، هدف‌های کلی و هدف‌های کمی، تعیین راهبردها و سیاست‌های برنامه نظارت بر اجرای برنامه و ارزشیابی عملکردها در روند کلی برنامه‌ریزی فرهنگی؛ مدنظر مدیران مراکز مهم و نهادهای فرهنگی مانند نهاد عمومی کتابخانه‌های کشور بوده و هست.

نکته مهم دیگر بیان انتقاد صحیح و ارائه راهکارها و پیشنهادهای سازنده در حوزه فرهنگی و بازه زمانی تأثیرگذار بودن آن است. انتقادها زمانی تأثیرگذار خواهد بود که منتقدان و پیشنهاددهندگان در زیست‌بوم فرهنگی حوزه‌ای که به آن انتقاد و پیشنهاد دارند، زیست کرده و به فضای فرهنگ عمومی کشور نیز اشراف و تسلط داشته باشند، زیرا انتقاد بدون دستمایه و تجربه علمی و عملی و نداشتن شناخت دقیق و کارشناسانه نتیجه‌ای را دربر نخواهد داشت چه بسا امروزه بسیاری از انتقادها و پیشنهادها برای اصلاح امور فرهنگی، در برخی موارد خاص مانند شبکه فعال مهم فرهنگی کشور چون کتابخانه‌های عمومی، از سوی افرادی مطرح می‌شود که به دلایل متعددی از فضای کتابخانه‌های عمومی و فضاهای شبیه آن فاصله گرفته یا بر اساس اشتباهات فاحش و تخلفات آشکاری که در دوران خدمت خود در مدت کوتاهی انجام داده‌اند از آن مجموعه‌ها اخراج و بر اساس قوانین نظارتی رابطه استخدامی با این مراکز ندارند و در فضای دیگری فعالیت می‌کنند لذا تحریک احساسات و هیجانات بسیاری از کارکنان که با عشق و نیت خدمت بدون منت مشغول فعالیت بوده و در حال انجام وظیفه می‌باشند نتیجه‌ای را در اصلاح امور و بهبود فرایندها دربر نخواهد داشت و حاصل آن تلاش نافرجامی است که منجر به عدم ناکارایی و بی‌اهمیت جلوه دادن فعالان همان حوزه خواهد شد.

نکته حائزاهمیت دیگر در فعالیت‌های فرهنگی، جهانی شدن و فرایند فزاینده و روبه رشد فضای فرهنگی در حوزه جهانی براساس پیشرفت تکنولوژی و ارتباطات جهان معاصر است؛ فرایندی که خدمات متنوع فرهنگی در شبکه‌های مهم فرهنگی جهان را تغییر داده و ایران اسلامی نیز همزمان با رشد در سایر امور در حوزه فرهنگی و خدمات فرهنگی به این توفیقات دست یافته، لذا ضروری است متولیان حوزه فرهنگ در عین اصلاح امور به فرایندهای کنونی نیز بی‌توجه نبوده و اقدامات خود را به نحو شایسته انجام دهند. هم‌اکنون محلی اندیشیدن، جهانی فکر کردن و برنامه‌ریزی کردن از ضروریات حوزه فرهنگ است که با ارائه و معرفی فعالیت‌های فرهنگی با ظرفیت رسانه‌های نوین و ساحت هنر در برونداد فعالیت‌های مؤثر ایران اسلامی در دنیای مدرن، مهم و قابل‌توجه است. نکته مهم پایانی آن که گشاده‌رویی و گره‌گشایی به‌عنوان دو اصل مهم رفتاری مدیران و متولیان فرهنگی در مواجهه با تمناها و تقاضاهای فرهنگی در دوران جدید و مخاطبان فعال و چندوجهی، بسیاری از دلنگرانی‌های دغدغه‌مندان این حوزه را از بین برده است. اخلاق خوب و خوشرویی همراه با تواضع و متانت در رفتار، کلام و حوصله کافی برای پاسخ دادن به شبهات و سؤالات، شیوه مناسبی است که در از بین بردن کاهش فاصله مدیریتی و مردم در بخش مهمی چون فرهنگ تأثیر بسزایی دارد.

فروشگاه خنده دار مرگ های بدون درد

پیشنهاد

شیما فلاحی
دانشجو

اگر مغازه‌ای باشد که به شما برای خودکشی وسایلی را پیشنهاد کند، شما کدام ابزار را برای پایان دادن به زندگی خود انتخاب می‌کنید؟ لباس «سِپوکو» یا همان «هاراکیری» یا یک طناب که از قبل گره خورده و آماده به دار آویختن است؟ یا شیرینی‌های زهرآگین که منتظر هستند شما از آنها یک گاز بزنید و دار فانی را وداع بگویید؟

اگر به دنبال هیجان و کشف رازها و داستان‌های مخوف هستید، کتاب «مغازه خودکشی» شما را به خواسته‌تان می‌رساند. شروع به خواندن این کتاب که می‌کنی، شگفتی تمام وجودت را فرا می‌گیرد. نمی‌توانی لحظه‌ای کتاب را رها کنی و زمانی به خودت می‌آیی که کتاب را یک نفس خوانده و تمام کرده‌ای. مغازه خودکشی به شکل عجیب و غریبی جذاب است. تجربه‌ای است تازه که مشابهش را نه دیده و نه شنیده‌ای.

خانواده تواچ، شخصیت‌های اصلی رمان را تشکیل می‌دهند. نام اعضای خانواده تواچ، از نام مشاهیری انتخاب شده که همگی خودکشی کرده‌اند. این خانواده بشدت عجیب هستند؛ برای مثال آنها هرگز نخندیده‌اند و اگر هم کسی مثل کوچک‌ترین فرزند این خانواده، لبخندی به روی صورتش می‌نشست، فکر می‌کردند که دارد شکلک در می‌آورد یا مشکلی برای او پیش آمده است.

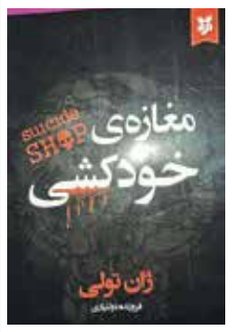

خانواده تواچ یک پسر ۱۵ ساله لاغر و استخوانی داشتند، که همیشه ناخن‌ها و لب‌هایش را می‌جوید و سرش را باندپیچی می‌کرد و یک دختر ۱۲ ساله به نام مرلین، که اضافه وزن شدید داشت و البته آلن که تنها فرد در خانواده تواچ بود که متفاوت از سایر اعضای خانواده می‌اندیشید و همیشه امید داشت. او زندگی را آن‌طوری که خانواده‌اش به هستی نگاه می‌کردند، نمی‌دید. به دنیا بدون انفجار تروریست‌ها فکر می‌کرد؛ به خاطر همین از نظر خانواده‌اش، تفکرات او کاملاً غیرواقعی به نظر می‌آمد.از خانواده عجیب آنها که بگذریم، از مغازه عجیب و آدم‌هایی که واقعاً برای خودکشی به آنجا می‌آیند و تنها قصدشان این است که مرگی بدون درد را تجربه کنند، نمی‌شود گذشت. کتاب «مغازه خودکشی» اثر ژان تولی، نویسنده فرانسوی است و در قالب طنز نوشته شده است؛ فانتزی سیاه با مضامین ناخوشایند. این اثر علاوه بر اینکه مخاطب خود را می‌خنداند، آنها را وادار به تفکر نیز می‌کند.ماجراهای رمان مغازه خودکشی در آینده‌ای نزدیک اتفاق می‌افتد. جایی که به سبب شرایط، بیشتر مردم افسرده هستند. یک کارگردان مشهور فرانسوی نیز در سال ۲۰۱۲ انیمیشن موزیکال لوکونت را از روی این رمان جذاب ساخت.

■ مغازه خودکشی
■ مترجم: فروزنده دولتیاری
■ انتشارات نیک فرجام

خستگی روانی چیست؟

یک فنجان چای

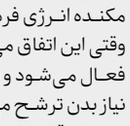

آزاده سهرابی
روانشناس

ممکن است تا به حال به فرد یا افرادی برخورد کرده باشید که اعتراض عمده‌شان این است که خسته‌اند، انرژی ندارند، دلشان می‌خواهد چند روز تنها بروند یک جای دور، بی‌حوصله هستند، از شادی و بودن در جمع لذت نمی‌برند ولی اگر به واکاوی آنها بپردازید نمی‌توانید بگویید افسرده‌اند. کارکردشان افت نکرده است، از کارکردن یا رابطه خاصی گلایه ندارند، روابط بین فردی خوبی هم دارند، خوابشان زیاد یا کم نشده است فقط «حال ندارند». ممکن است خودتان هم دچار این سندرم شده باشید؛ سندرمی که به نام خستگی روانی معروف است. عموماً بحث‌های فرسودگی شغلی به چنین سندرمی می‌انجامد. نکته مهم در افرادی که چنین سندرمی دارند و تفاوت مهم‌شان با افسردگی این است که اگر به دسته اول کمی امید و انگیزه داده باشید و انرژی از دست رفته‌شان تأمین شود خیلی زود می‌توانند به آن سوی فکر ناامیدی برگردند. هر چند در این میان درمان نشدن خستگی روانی اگر طی سال‌ها ادامه داشته باشد، بیشتر به یک وضعیت ثابت شخصیتی تبدیل می‌شود. در خستگی روانی بیش از هر چیز استرس مزمن اثرگذار است. استرس مزمن تفاوت مهمی با استرس‌هایی که فرد ممکن است روزانه تجربه کند، دارد. همه ما برای عملکرد بهینه و داشتن انگیزه برای ورود به چالش‌های زندگی و موفقیت در آن به مقداری استرس نیاز داریم، ولی اگر استرس مزمن و طولانی شود حالا چه این استرس در شغل باشد یا در روابط، می‌تواند به خستگی روانی منجر شود. از دست رفتن انرژی یا اعتراض به اینکه انرژی از دست رفته است از علائم بارز خستگی روانی است که می‌توان حدس زد استرس‌های زیاد و طولانی مکنده انرژی فرد بوده است. در سیستم روانی وقتی این اتفاق می‌افتد سیستم واکنش اضطراری فعال می‌شود و ناقل عصبی آدرنالین بیش از نیاز بدن ترشح می‌شود که عواقبی مثل افزایش ضربان قلب یا تنفس سریع را به همراه دارد که خودش سبب صرف انرژی می‌شود. از سوی دیگر ناقل عصبی دیگری به نام سروتونین نیز که به نوعی ضدافسردگی است و به تثبیت خلق کمک می‌کند، بسرعت و زیاد مصرف می‌شود و در نتیجه بدن دچار کمبود سروتونین می‌شود. جمع این دو اتفاق می‌تواند انرژی را بشدت کاهش دهد.

نکته‌ای که شاید دانستنش اهمیت داشته باشد این است که افراد در مواجهه با استرس‌های شدید یا می‌جنگند، یا می‌گریزند. اگر فرد مداوم در حال جنگ و گریز باشد به مرور به یک فرسودگی می‌رسد که نتیجه‌اش خستگی روانی است.

چند موضوعی که می‌تواند شما را به دام خستگی روانی بیندازد این است که مدام در معرض اخبار تلخ باشید. امروزه به سبب گسترش فضای مجازی کافی است حتی انتخاب شما هم در معرض اخبار بد نباشد اما یک دور زدن در فضاهای مجازی حتی اگر روی تک‌تک خبرهای بد شخصی و عمومی که در صفحات اشخاص روایت می‌شود متمرکز نشوید اما به شکل مرموزی به درون شما نفوذ می‌کند و شما را دچار یک فرسودگی می‌کند. برای همین شنیدن موزیک خوب، ورزش کردن و ترک اعتیاد گشت وگذار در فضای مجازی می‌تواند برای درمان خستگی مؤثر باشد.

جان اچ کریستال، سردبیر مجله علمی روانپزشکی بیولوژیک و استاد دانشکده پزشکی ییل، مطالعه‌ای را انجام داد که تأثیر عواطف را بر مغز نشان می‌دهد. نتایج این مطالعه نشان داد که چگونه تداوم گفت‌وگوی درونی منفی، ساختارهای متعدد عصبی مغز را ضعیف می‌کند، این به آن دلیل است که گفت‌وگوی درونی منفی باعث می‌شود مردم نسبت به استرس آسیب‌پذیرتر شوند. پس دومین منبع خستگی روانی گفت‌وگوی درونی منفی شما با خودتان است، آن بخشی که هیچ کس جز شما از آن آگاه نیست. آیا با خودتان امیدوارانه حرف می‌زنید یا همراه با سرزنشی دائمی؟ آیا با خودتان شفقت دارید یا با یک صدای معذب‌کننده رفتار و گفتار خود را درون‌تان قضاوت می‌کنید؟ تغییر گفت‌وگوی درونی با خودتان می‌تواند برای درمان خستگی روانی مؤثر باشد.

عکس نوشت

نقاشی «قایق‌های ماهیگیری در کنار ساحل» اثر «هندریک ویلم مسداگ» که حدوداً از دو دهه پیش روی دیوار پارلمان هلند آویخته شده، حالا قرار است مورد ارزیابی کارشناسان «کمیته استرداد» قرار بگیرد تا در صورت نتیجه‌بخش بودن تحقیقات، این اثر به کشور آلمان برگردانده شود./ ایسنا

هنرمندان در فضای مجازی

اهالی هنر با اشتراک گذاشتن کارهای جدید خود در فضای مجازی، حال و هوای این روزهایشان را با مخاطبان‌شان درمیان می‌گذارند. اهالی فرهنگ هم با انتشار متن و تصویرهای مختلف روز قلم را که ۱۴ تیرماه است، تبریک گفته‌اند.

■ **چهره‌ها**

بزرگداشت **جمشید هاشم‌پور** در مراسم اکران خصوصی فیلم سینمایی «روز ششم» به کارگردانی حجت قاسم‌زاده شامگاه دوشنبه با حضور عوامل فیلم، بازیگران و اهالی رسانه در مجتمع سینمایی صبا مال برگزار شد. در این مراسم هنرمندانی همچون مصطفی زمانی، همایون ارشادی، بهاره افشاری، نیلوفر کوخانی، مهران احمدی، رحمان سیفی آزاد، ندا قاسمی، هلیا امامی، ایمان صفاو... حضور داشتند. بازیگران حاضر در مراسم از جمله مصطفی زمانی تصاویری از این مراسم را بازنشر کرده‌اند.

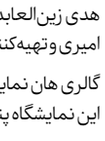

تهمورس پورناظری آهنگساز، ویدیویی از نوازندگی‌اش مقابل کوه دماوند منتشر کرده و در این باره نوشته ۱۳ تیرماه روز ملی دماوند بر ایران زمین و مردمانش فرخنده.

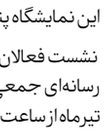

عاطفه رضوی بازیگر ایرانی، کتابی از حسین پاکدل به نام «یاغی» را با مخاطبانش به اشتراک گذاشته و در شرح آن نوشته: «حسین پاکدل هیچ تعجیلی برای ارائه یک اثر نداشته و ندارد ولو اینکه خلق آن سال‌ها به درازا بکشد. از نگاه او باید با صبر و حوصله ذره ذره روح خود را برای کامل شدن و ماندگاری اثر به آن تزریق کرد تا جان بگیرد و برای همیشه نفس بکشد. رمان یاغی را خوانده‌ام نه یکبار که به‌دفعات، ورق به ورق طی زمانی طولانی، حداقل ۱۲ سال است که ناظر خلقش بودم و چه لذتی دارد شاهد جوانه زدن، پروبال گرفتن و رشد شاخ و برگ‌های یک اثر داستانیِ ریشه‌دار باشی. چه حس خوشایندی است که از نزدیک حال و هوای یک نویسنده را رصد کنی...» رمان یاغی روز پنجشنبه شانزدهم تیر ساعت ۱۸ با سخنرانی استاد منوچهر بدیعی در محل نشر ثالث، شعبه ایران مال رونمایی خواهد شد.

آریا عظیمی‌نژاد آهنگساز از کار جدیدش خبر داده که در همکاری با واحد مصطفی اف کارگردان و تهیه‌کننده از کشور آذربایجان بوده است.

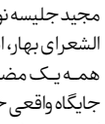

محمد کارت کارگردان ایرانی هم، تصویری از پشت صحنه فیلم «شنای پروانه» را به اشتراک گذاشته. طناز طباطبایی هم با استوری کردن این عکس نوشته: «چه خوش که قلب تو با هستی دم‌ساز است و روحات شناور در لطف بی کران او، این گونه است که نشانه‌ها دیده می‌شوند و چه خوش درمی‌یابی پیام‌ها را.» او در توضیح آن نوشته سر کوچه خونه اشکان خروس (علی شادمان) یاغی ما ثبت شد ۳ سال پیش از امروز.

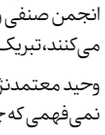

اسماعیل امینی دوستدار زبان و ادب فارسی تصویری منتشر کرده که روی آن نوشته «من استاد خوشنویسی‌ام» و در توضیح آن آورده: «عنوان‌های پوچ؛ این تصویر یک جمله است که خبری را بیان می‌کند. اما تصویر می‌گوید که آن خبر، پوچ است. بسیارند کسانی که گفتار و نوشتارشان پر است از ادعاهای بزرگ و عنوان‌های خیره کننده اما رفتارشان و آثارشان، گواه پوچی آن ادعاها و عنوان‌هاست.»

■ **دیگه چه خبر!**

تیزر فیلم سینمایی «زالاوا» با بازی نوید پورفرج، پوریا رحیمی‌سام و هدی زین‌العابدین، منتشر شد خبری که هدی زین‌العابدین و نوید پورفرج بازیگران این فیلم منتشر کرده‌اند. این فیلم سینمایی به کارگردانی ارسلان امیری و تهیه‌کنندگی روح‌الله و سمیرا برادری، توسط خانه فیلم پخش می‌شود.

گالری هان نمایشگاهی با گروه نقاشی با عنوان «در حاشیه» برگزار می‌کند. گردآورنده این کار سحر نجفی است. این نمایشگاه پنجشنبه ۱۶ تیرماه از ساعت ۱۷:۳۰ برگزار می‌شود و تا ۲۷ تیرماه ادامه دارد.

نشست فعالان حوزه کودک و نوجوان با موضوع کنشگری فعالان این حوزه و تدوین نظام نامه تولید و مصرف رسانه‌ای جمعی (فیلم و انیمیشن) به میزبانی موزه سینما برگزار خواهد شد. این نشست امروز چهارشنبه ۱۵ تیرماه از ساعت ۱۴ تا ۱۸ در سالن سینماتوگراف موزه سینمای ایران برگزار می‌شود. در این نشست افرادی همچون رسول صدرعاملی، پرویز شیخ طادی، وحید نیکخواه آزاد و تعدادی از فعالان حوزه کودک و نوجوان در سایر حوزه‌ها سخنرانی خواهند کرد.

حسن روح‌الامین، تصویری از تعدادی از اسب‌های سفید به اشتراک گذاشته که بنا به آنچه در شرح آن نوشته شده این تصویر از مجموعه عصیان است در ابعاد ۲۰۰×۲۵۰ سانتی متر با رنگ روغن روی بوم.

■ **برای روز قلم**

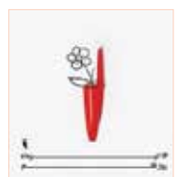

مجید جلیسه نویسنده و پژوهشگر هم با انتشار ابیاتی از انوری، عبید زاکانی و ملک الشعرای بهار، اشاره‌ای به روز قلم داشته و در این باره نوشته: «این اشعار و حکایات همه یک مضمون را فریاد می‌زند که از قرار معلوم قلم و دانایی هیچ گاه شأن و جایگاه واقعی خود را نداشته و نیافته است.»

انجمن صنفی ویراستاران هم روز قلم را به ویراستاران که پاکیزه نوشتن را ترویج می‌کنند، تبریک گفته است.

وحید معتمدنژاد هم نوشته: «قلمم را به مرخصی فرستاده‌ام چند روزی است کلمات را جا می‌گذارند و تو نمی‌فهمی که چقدر دوستت دارم.»

حمیدرضا شکارسری شاعر و منتقد ادبی هم نوشته: «روز کلمه، روز سطر و روز قلم مبارک باد. هرچند قلم‌ها درد دارند!»